

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. Пловдив, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXII СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети януари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Кръстина Люб. Димитрова

при участието на секретаря Радка Ст. Цекова
като разгледа докладваното от Кръстина Люб. Димитрова Гражданско дело № 20235300101017 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правна квалификация чл.45 от ЗЗД от Ц. С. А., ЕГН ***** от гр.П.**** против А. Й. А., действащ като ЕТ „Д-Р А. А. – ****“, ЕИК 115833604 със седалище и адрес на управление: гр.П. ****.

Твърди се, че през есента на 2019г. ищцата имала нужда от д. медицинска помощ и лечение – поставяне на импланти, конструкции на имплантите и металокерамика на общо 21 зъба, от които 10 на долна и 11 на горна челюсти, поради което посетила к. на д-р А.. За периода от 05.10.2019г. до 25.09.2020г. били предприети множество действия по д. помощ. В края на лечението пациентката съобщила за отчупване на керамична фасетка, поради което са предприети действия по промяна на горночелюстната конструкция, като са отстранени металокерамичните импланти. За проведеното лечение, ищцата заплатила общо сумата от 24 680 лв. Въпреки лечението, ищцата не могла пълноценно да се храни и не бил постигнат желания резултат, поради което била потърсена д. помощ от други специалисти – д-р Т. Д. Е. и проф. д-р М. А.. След извършен преглед на 25.09.2020г. от д-р А., била установена подвижност на 10 от 11 поставени импланти, при два от които се наблюдавала болезненост при движение на импланта. Наблюдавали се обширни слабо рентгеноконтрастни зони около всички импланти, което било белег за мекотъканна пролиферация. Според заключението на лекаря, предвид

изтеклия период от 9 месеца от поставянето на имплантите, стабилизирането им било невъзможно, поради което същите следвало да бъдат отстранени и да се поставят нови. Започнало лечение от д-р Е., като при част от манипулациите като консултант бил използван и д-р А.. Лечение било проведено на горната и долната челюсти на ищцата, за което ищцата платила общо сумата от 75 020,00 лева. Твърди се, че ищцата е претърпяла имуществени вреди вследствие на проведеното от д-р А. лечение, които са на обща стойност от 99 700,00 лева. Претендира се сумата от 8227,00 лева – частичен иск от заплатена на д-р А. сума за лечение в размер на 24680,00 лева, както и 25 007,00 лева – частичен иск от сумата от 75 020,00 лева – платени за поправка на вредите, причинени от д-р А., или общо се иска осъждане на ответника за сумата от 33 234,00 лева – частичен иск за имуществени вреди. За периода на лечение, освен имуществени вреди, ищцата е претърпяла и неимуществени такива, изразяващи се в силни болки в горната и долната челюсти, дискомфорт, невъзможност да се храни, загуба на тегло, непълноценен сън, психически стрес. Ищцата не можела да работи пълноценно, променил се начинът и на говорене. Неимуществените вреди се оценяват от ищцата на сумата от 30 000,00 лева, от които в настоящото производство се претендират частично 10 000,00 лева. От съда се иска да постанови решение, с което да осъди ответника да ѝ заплати следните суми: сумата от 33234,00 лева, представляваща частичен иск от общо дължимите 99 700,00 лева – имуществени вреди и сумата от 10 000,00 лева – частичен иск от общо дължимите 30 000,00 лева – неимуществени вреди, претърпени вследствие неправилно проведено лечение от ответника, ведно със законна лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба в съда, до окончателното им плащане.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, който оспорва предявените искове. Не се оспорва обстоятелството, че през периода от 05.10.2019г. до 2020 г. ищцата е била п. на д-р А., като след извършени консултации е поискала да ѝ бъдат поставени кортикобазални импланти. След поставянето на имплантите били извършени няколко контролни прегледа, по време на които не са констатирани проблеми, болестни състояния или оплаквания. На 01.09.2020г. пациентката съобщила за отчупване на керамична фасета в областта на 24 зъб и настояла за цялостна подмяна на конструкцията на горната челюст. В периода от 16.09.2020г. до 25.09.2020г. е извършено

постепенно сваляне на конструкцията, при което не е установена подвижност или изменения на кортикобазалните импланти. Заради процеса на сваляне, били налице повърхностни наранявания или зачервяване на лигавицата около имплантите. Впоследствие, въпреки записан час за продължаване на манипулациите, ищцата не се явила повече в к. на ответника. За работа с подобни импланти бил необходим лиценз, който се издавал от Международната имплантологична фондация, като следвало да се спазват определени правила и практики. Твърди се, че отстраняването на имплантите е осъществено през м. октомври – значително време след отстраняване на керамичната конструкция. Ненавременното отстраняване на имплантите водело до възможност за компрометиране на конструкцията, което било в причинно-следствена връзка с поведението на ищцата, а не с лекарска грешка. Освен това, не било ясно дали денталните специалисти, продължили лечението на ищцата, разполагат с лиценз за работа с подобни импланти, което само по себе си водило до риск от увреждане. Оспорва се произходът и основанията на претендираните суми, доколкото в представените по делото фактури не се съдържа описание на извършените манипулации. Твърди се, че дори да е налице лекарска грешка, претенцията на ищцата следва да се приеме за съизмерима само с възстановяване на първоначално платените суми в полза на д-р А., както и до евентуално платените за премахване на поставените импланти, но не и за поставянето на нови. Твърди се, че поведението на ответника по време на лечението не е противоправно, тъй като е съобразено с утвърдените медицински правила и стандарти. Липсва и виновно поведение, тъй като ответникът е проявил дължимата грижа при провеждане на лечението. Оспорва се реалното настъпване на вреди. Не била налице и причинно-следствената връзка между поведението на ответника и евентуалното настъпване на вредите.

Третото лице помагач на ответника – ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ не ангажира становище по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Страните не спорят, че през периода от 05.10.2019г. до 25.09.2020 г. ищцата е била п. на д-р А., като след извършени консултации е поискала да ѝ бъдат поставени кортикобазални импланти. Няма спор и относно

обстоятелството, че използваните импланти, както и материалите за изработване на металокерамичната конструкция са били сертифицирани.

В представения от ищцата отчет на д.та дейност, извършена от ответника в посочения период подробно са описани дейностите по дати. Записано е, че на 22.07.2020г. е циментирана постоянна конструкция върху поставените импланти, а на 24.07.2020г. и 04.08.2020г. са извършени контролни прегледи, при които е констатирана нормална дъвкателна функция, остранявани са остатъчни блокажи и е отбелязано, че пациентката няма оплаквания. На 18.08.2020г. е записано, че е извършен контролен преглед и не са констатирани особености. Според отчета на 01.09.2020г. А. е посетила к. с оплакване за отчупване на керамична фасетка в областта на 24 зъб и за отчупване на люспи в областта на червената керамика над 24 зъб. На 09.09.2020г. с цел отстраняване на блокажи и прекомерно изтъняване и последващо отчупване на керамиката в областта на 22 и 23 зъб се взело решение за подмяна на цялата горночелюстна конструкция. За периода от 16 до 25.09.2020г. поетапно била отстранена цялата металокерамична конструкция на горна челюст, включително остраняване и на имплант, поради липса на неговата интеграция предвид скорошното му поставяне. Посочено е, че при преглед на горна челюст след остраняване на конструкцията не е установена патологична подвижност на имплантите във вертикална посока. Поради травмиране на лигавицата вследствие рязане на металокерамичната конструкция и освобождаване на имплантите е отбелязано повърхностно нараняване и зачервяване на лигавицата в тези области.

Представени са писмени доказателства /дентални амбулаторни листове, фактури/, видно от които след 25.09.2020г. ищцата е продължила лечението си при д-р Т. Е., а проф.д-р М. А. е консултирал пациентката. Съгласно становище на А. от 25.09.2020г., при прегледа на Ц. А. е установена подвижност на 10 от 11 поставени импланта. При два от имплантите имало болезненост и леко зачервена лигавица. Направено е заключение, че предвид изминалите повече от 9 месеца от поставяне на имплантите всякакви опити за стабилизирането им са нецелесъобразни и лечението следва да продължи с отстраняването им. Със становище от 26.02.2021г. проф. е потвърдил заключението си, че имплантите следва да се отстранят, тъй като присъствието им би увеличило костната загуба. Като забележка е посочено, че броят на имплантите е ненужно голям и тяхното позициониране не

съответства на позицията на зъбите.

Разпитан като свидетел по делото, М. А. потвърждава, че имплантите на пациентката били подвижни, наличен бил оток, зачервяване на тъканите; протезните конструкции, изработени като цели протези не са позволявали възможност нито за самопочистване, нито за активно почистване при желание от страна на пациентката, което според него е абсолютно недопустимо предвид опасността от инфекции. Свидетелят обяснява, че поставените на А. импланти са от вида „кортикобазални“, при които не се очаква да се вкостят, а се разчита на механичната им задръжка в костта. В конкретния случай той препоръчал изваждане на подвижните импланти, тъй като от поставянето им е изминал дълъг период от време и не можело да се очаква по-добро задръжане в бъдеще. Препоръчал още след изваждане на имплантите да се поставят други такива – базални импланти, след увеличение на обема на костта чрез допълнително поставяне на кост в синуса. Основната причина според свидетеля за неразположенията на А. е поставената неадекватна протезна конструкция на двете челюсти, която създава условия за събиране на голямо количество плака /остатъци от храна/, което от своя страна е предпоставка за възпалителни процеси в меките тъкани и в костта. Конструкцията на долната челюст била пластмасова и лежала на меките тъкани. Свидетелят заявява, че не знае как се е стигнало до констатираното от него състояние на ищцата, тъй като констатациите му са били направени месеци след поставяне на имплантите, но счита, че самите импланти като вид и протезната конструкция са довели до този резултат.

Свидетелката Ю. К., която е л. по д. медицина и работи в к. на ответника, свидетелства за това, че Ц. А. разказала, че на друго място ѝ отказали поставяне на конвенционални импланти, защото не е подходяща за такива импланти предвид недостатъчното количество кост. След направено изследване ответникът потвърдил тази констатация и разяснил на пациентката подробно, че поставянето на конвенционални импланти се предшества от редица процедури и манипулации за присаждане на кост, след това шест месеца се изчаква за узряването на присадената кост. Обяснил също така какво представляват кортикобазалните импланти и че тя е подходяща за лечение с тези импланти, тъй като при тях няма нужда от присаждане на кост, самото лечение става по-бързо и пациента не стои дълго време без зъби. Ищцата избрала кортикобазалните импланти, за да не бъде нарушена

дъвкателната ѝ функция. В процеса на проведеното лечение пациентката не съобщавала за болки, нямала оплаквания. В началото на месец септември ищцата посетила к. с оплакване за отчупена малка част от керамична фасетка на горночелюстната конструкция и част от червената керамика. Д-р А. предложил да се направи възстановяване на отчупената част то керамиката лабораторно, но А. поискала да се подмени цялата конструкция на горната челюст. В рамките на няколко дни горната конструкция била свалена, с имплантите всичко било наред, нямало подвижност. Бил отстранен само един имплант, тъй като поради скорошното му поставяне нямал добра интеграция. След премахване на горната конструкция пациентката трябвало да посети к., за да се вземат отпечатъци за нова конструкция, но тя не се появила повече. Ответникът потърсил контакт с нея, при което тя в началото сочела причини, заради които не може да отиде, а после станало ясно, че се е обърнала към друг л., за да продължи лечението. Станало ясно и това, че имплантите на ищцата дълго време са стояли без поставена отгоре конструкция, което е противоположно, тъй като това може да доведе до тяхното инфектиране, разклащане и загуба.

По делото е приета медицинска експертиза, изготвена от в.л. И. Н., която съдът приема като компетентно изготвена и неоспорена от страните. Изследвайки проведеното при ответника лечение на ищцата, в.л. заключава, че: лечението е било проведено правилно, при спазване на принципите на базалната имплантология; спазени са сроковете и броят на опорите на базалните импланти; използваните при лечението медицински изделия са съобразени с местоположението и броя на имплантите, вида на конструкциите и общия статус на пациентката; броят и местоположението на имплантите е съобразен с този вид терапия и отговарят на изискванията на кортикобазалната имплантология; при определяне на местоположението на имплантите водеща е анатомията на челюстните кости, а не положението на зъбите /ако има разминаване, това се компенсира при изработването на конструкцията/; свалянето на конструкцията на долната челюст и в последствие свалянето на имплантите е резултат от решението на лекарите, имащи отношение към конкретния случай и това решение е взето при информирано съгласие на пациента; възможно е при отстраняване на конструкцията да са получени леки до средни травми на меките тъкани около имплантните опори; в определени случаи отчупването на фрагмент от

керамичната конструкция може да причини дискомфорт и болки и може да наложи сваляне на конструкцията; пролиферация на меките тъкани, характерна при възпаление или дразнене може да се получи в резултат на образуване на мека или фиброзна тъкан около импланта, което намалява неговата стабилност или е белег за отхвърлянето му.

Според в.л. при неявяване на пациента в определените срокове имплантите остават без стабилизиране и тяхната подвижност може да бъде увеличена и да се стигне до загубата им. При разглеждане на експертизата в съдебно заседание в.л. уточнява, че при базалните импланти, каквито ответникът е поставил на ищцата, по принцип се поставя цяла протеза на челюстта; всички импланти се „обличат“ в една обща конструкция, за да се поддържат, тъй като те не врастват в костта, а се фиксират за нея.

Обсъдените по-горе доказателства не установяват по безспорен начин, че ответникът е отговорен за претърпените от ищцата имуществени и неимуществени вреди, за настъпването на които са ангажирани писмени и гласни доказателства. Изнесените в показанията на свидетеля А. забележки към лечението, проведено от ответника, а именно, че е поставена неадекватна протезна конструкция, се опровергават от приетата експертиза, която не съдържа констатации за допуснати нарушения и неправилно използвани материали. Освен това свидетелят изразява мнението си, че проблемите при пациентката са провокирани от самите импланти като вид и от протезната конструкция.

Всичко изложено сочи на липса на виновно притовправно поведение /действие или бездействие/ от страна на ответника при лечението на ищцата за посочения в исковата молба период. След появилите се проблеми с отчупване на част от конструкцията, на своя отговорност тя е взела решение да продължи лечението при друг специалист. Не се установи и наличие на причинно-следствена връзка между извършените от ответника дентални дейности и последвалите усложнения, във връзка с които А. е търпяла болки и е заплатила за смяна на имплантите с друг вид такива. Доколкото не е изпълнен фактическият състав на непозволеното увреждане, исковете следва да се отхвърлят като неоснователни.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ищцата следва да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 6300,00 лева, от които: 6000,00

лева – платено адвокатско възнаграждение и 300,00 лева – депозит за експертиза.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ц. С. А., ЕГН ***** от гр.П.**** против А. Й. А., действащ като ЕТ „Д-Р А. А. – ****“, ЕИК 115833604 със седалище и адрес на управление: гр.П. **** искове с правна квалификация чл.45 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумите: **10 000,00** лева – частичен иск от общо 30 000,00 лева като обезщетение за неимуществени вреди и **33234,00** лева - частичен иск от общо 99 700,00 лева като обезщетение за имуществени вреди /сумата 33234,00 лева е сбор от 8227,00 лева – частично претендирани от 24680,00 лева, платени на ответника и 25007,00 лева – частично претендирани от 75020,00 лева, платени за допълнително лечение/, претърпени вследствие неправилно проведено лечение от ответника през периода 05.10.2019г. до 25.09.2020г., ведно със законна лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Ц. С. А., ЕГН ***** от гр.П.**** да заплати на А. Й. А., действащ като ЕТ „Д-Р А. А. – ****“, ЕИК 115833604 със седалище и адрес на управление: гр.П. **** сумата 6300,00 лева – разноски по делото.

Решението е постановено при участието на ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“, ЕИК 000694286 със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Триадица“, пл.“Позитано“№5 като трето лице помагач на ответника.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____